

alvorlig Sag paa. Derfor det ærede Medlem, der har bragt Sagen frem, havde baaret sig ad som Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Sde Valgkreds (E. W. Nimestad), havde gennemgaaet Spisefelsterne, gjort en Sammenligning og deraf draget den Følge, som han synes tilbøielig til at ville drage uden Beviis, at Koften var for knap, saa burde han have stillet et Endringsforslag til, at Fangerne skulde have Mere. Men jeg antager, at det høie Thing deler min Mening om, at det virkelig er et for stort og vigtigt Nummer til saaledes at affærdige med almindelige Bemærkninger om, at Forholdet dog er forstrækkeligt, fordi en Mand har været sulten, og af den Grund fordømme det hele Spiseforeglement, som finder Sted i Fængslet, det er det, jeg har kaldet usorgfaldt, og vil det ærede Medlem alvorligt gaae ind paa Sagen, saa lad os alvorlig forhandle den, men ikke leilighedsviis sælde en Dom efter et saadant eneftaaende Tilfælde. Lad det blive undersøgt, hvorledes Levemaaden er trindtomkring i Landet, sammenlignet med Levemaaden i Fængslerne; lad det blive undersøgt, om Varetægtsarrestanterne have det bedre eller flettere; jeg er tilbøielig til at troe, at deres Kost er ringere. Lad os ikke forfalde til at ville føde Fangerne i Straffeanstalterne saa rigeligt, at der, hvad der er skeet i et andet Land, skal udbrude en Edepsyge blandt dem. Det har været Tilfældet andelskeds, at der er udbrudt en Epidemi i Fængslerne, der angreb næsten alle Fanger, og som kun blev standset derved, at der blev knappet Fangerne af i Koften.

S. Pedersen: Det var navnlig en Yttring af den ærede sidste Tale, der foranledigede mig til at begjære Ordet. Jeg troer for det Første ikke, at man behøver at være hange for, at det bestaaende Spiseforeglement skulde afftedkomme den omtalte „Edepsyge“ i vore Fængsler; men uden at indlade mig paa nogen Kritik over, hvad der enten burde være skeet eller er skeet fra den høitærede Ministers Side, skal jeg dog tillade mig at knytte nogle Bemærkninger til, hvad der er fremkommet i denne Sag. Det forekommer mig saaledes, at Udtalelser fra den ærede Rigsdagsmand fra Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thune)

ere blevne mindre retfærdigt bedømte, og skjøndt jeg ikke skal indlade mig paa at undersøge, om det har været fuldkommen forsigtigt at aabne en Discussion her om dette enkelte Tilfælde, maa jeg dog for mit Vedkommende yde det ærede Medlem min Tak for, at han har gjort sig den Uleilighed personlig at erklynde sig angaaende de Personer, hvorover der har været optaget Forhør, da Erfaring ved mange Leiligheder har viist, at de Oplysninger, man ved saadanne personlige Henvendelser erholder, ere af en ganske anden Bestaaffenhed end de, der blive tilførte Forhørsprotokollen. Med Hensyn til de af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Sde Valgkreds (E. W. Nimestad) anførte statistiske Tal, hentede fra forskjellige Nationer angaaende hvilket Quantum Brød der bruges i Fængslerne, maa jeg bemærke, at jeg ikke troer, at disse statistiske Tal, naaet den Omhyggelighed, hvormed de maatte være udarbejdede, bevise synderligt i dette specielle Tilfælde; jeg vil trostigt appellere til enhver Landmand, som holder Folk, der beskæftige sig med anstrengende Arbejde, og spørge ham, om han, forsaavidt de ikke faae andre Næringsmidler, kan bespise dem med halvandet Pund Brød om Dagen. Det er ganske rigtigt, at de kunne lade sig nøie med saa meget Brød; men Spørgsmaalet er, om de ikke ved Siden deraf erholde andre Næringsmidler, der kunne træde istedetfor det Manglende. Jeg skal gjentage min Tak til den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thune), ikke fordi han har bragt Sagen frem, thi Rigtigheden deraf vil jeg lade staae hen, men fordi han har undersøgt Sagen paa Stedet og gjort sig bekendt med Forholdene, forsaavidt det lod sig gjøre.

Rettelser.

- Sp. 1591, Lin. 3 f. o.: „2½ Mill“ læs: „3½ Mill“
 — 1921, Lin. 5 f. n. og Sp. 1922, Lin. 1 f. o.: Ordene: „at tage under Overretelse . . . passende Tidspunkt“ udgaae, og istedet derfor sættes: „ikke at gaae for hurtigt tilværks med at nedsette Dverarbejdspengene“.